

stili. Vso sliko je očistil goriški ornamentik Delneri.¹⁾

Quaglioove so tudi freske v Komnu na Krasu.

Takisto se pripisujejo Quagliu slike pri sv. Karlu na Dunaju in v Gradcu (Villa des Meerschein-Gartens).²⁾

Quaglio je mnogo zaslužil, pa tudi mnogo razdal; hvalijo ga, da je bil dobrega srca.

Doslej se je pisalo, da je umrl l. 1720. Prijazni župnik laynški, č. g. Alojzij Piccinelli,

Fot. J. Kotar, Ljubljana.

Freska v svetišču ljubljanske stolnice.

mi je pa sporočil (2/8. 1899), da je umrl Julij Quaglio l. 1751. vsled raka v grlu. Prejel je sicer sv. zakramente za umirajoče, a sv. popotnice radi nadležne bolezni ni mogel zaužiti. Pokopali so ga v cerkvi sv. Lovrenca v rodbinski rakvi.

¹⁾ Primorski list, l. 1901, dne 21. februarija.

²⁾ Jos. Wassler: Steirisches Künstler-Lexicon. p. V.

Quaglio je bil oženjen in je imel štiri sinove; dva, Dominik in Janez, sta se posvetila slikarstvu, dva pa duhovništvu. Tudi štirje vnuki so bili umetniki. V domovini je Quagliov rod izumrl, ker so se vnuki radi svojih služb izselili zlasti na Bavarsko.

II.

Quaglioova velika slikarska zmožnost se kaže ne le v posameznih slikah, ampak tudi v lepi razporedbi slik in v primerni uporabi prostorov. Nekaterim manj ugaja prevelika živahnost.¹⁾

Oglejmo si nekoliko slike ljubljanske stolnice!

Vse skupine imajo namen pokazati sv. Nikolaja v njegovi moči in slavi. Poleg teh je še nekoliko drugih slik, ki proslavljajo skrivnost ali svetnika, ki mu je posvečena kapelica. Prezbiterij in ladja poveljučujeta sv. Nikolaja. V prezbiteriju na oboku vidiš cesarja Friderika III., ustanovitelja ljubljanske škofije (l. 1461.). Vitovčevi vojaki oblegajo Celje. Frideriku se prikaže v sanjah sv. Nikolaj in ga opomni, naj se radi varnosti zapre v dobro utrjeni grad. Cesar posluša nasvet in se s tem reši. V hvaležni spomin te rešitve ustanovi ljubljansko škofijo.

Druga slika predočuje cesarja sedečega na prestolu. Sigmund Lamberg sprejema kot prvi ljubljanski škof privilegije.

Na tretji sliki podeljuje papež Pij II. škofu Sigmundu potrdilo in odlok ne-

¹⁾ Dr. Ilg, l. c. str. CXVIII. sodi: „Auf mich machte das Ganze den Eindruck überwältigendster Ueppigkeit, fröhlichster Buntheit, beide Eigenschaften aber fast allzusehr gesteigert. Das Gewühle der Gestalten hat etwas von einem wimmelnden Ameisenhaufen, wozu die Kürze der Proportionen noch beiträgt. Die Schein-Architekturen in den seitlichen Spitzkappen erinnern so ziemlich an den Styl Gaetano Fantì's, der ja auch bei Franceschini lernte, erreichen ihn aber doch nicht. Vor dem Phantasie-Reichthum, dem heiteren poetischen Sinn, der gestaltenden Kraft und Technik des Meisters aber muss man allen Respect haben.“